

מגזין
מוסף ידיעות אחרונות
מלך זמנים במטבח

הקדמה
מגזין

מגזין אה..

מגזין מקורים
מגזין אמבטיית וכיורים
מגזין רצפות ושיש
מגזין פורמייקה ולינוליאום
מגזין תנורים וכיריים
מגזין ברזים

מוגזם, אנו מסכימים!
המדף "מתפוצץ" מערב רב של תכשירי ניקוי. יש לך מיכל לניקוי רצפות ושיש... מיכל לניקוי פורמייקה ולינוליאום... מיכל לניקוי מקורים... מיכל לניקוי תנורים וכיריים... מיכל לניקוי אמבטיית וכיורים... ומיכל לניקוי ברזים...
כולם תומסים מקום! כולם עולים כסף רב!
אג'קס - נוזל ניקוי לכל המטרות - עושה את העבודה במקום כולם, הוא תוקף וממזס שכבות שומן ולכלוך ועושה עבודה את עבודת הניקיון הקשות בצורה מבריקה וללא שריטות.

AJAX

אג'קס - אחד בעד כולם.

עוד מוצר איכות של קולגייט-פלמוליב. עכשיו במבצע הנחות!

אשר מ'מגזין

משחה עם שיניים המסירה כתמי עישון סולידוכס אנטיקוטין

הניקוטין בסגריות מותיר על השיניים כתמים שאינם ניתנים לחסרה במשחת שיניים רגילה. יצאור שמורת לבשר על משחת שיניים חדשנית מסדרת סולידוכס שפותחה במיוחד לחסרת כתמי עישון - סולידוכס אנטיקוטין. סולידוכס אנטיקוטין מכילת Povidone - חומר ניקוי עדין החודר לכתמי הניקוטין ומסיר אותם מן השיניים. צחצוח עיקבי בסולידוכס אנטיקוטין יותיר את השיניים לבנות ומבהיקות. כמך כל משחת שיניים סולידוכס גם סולידוכס אנטיקוטין מעושרת בפלואור למניעת עששת ובעלת טעם מרענן והשאר לאורך זמן.

סולידוכס אנטיקוטין

4 יחידות להורגנות

יום רביעי, י"ב ניסן תשמ"ח - 30.3.1968

כרזת ה-40

אילן סגל, 34, מנצב גרפי. הכרזה שלו ליום העצמאות ה-40, זכתה במקום הראשון • וזה יש בה 40 דגלים, צבעוניות משונה • והבעה מצומצמת של דרישות וחזויות. "מגילת העצמאות על מכלול ביטוייה האנושיים והדמוקרטיים, והחינוכים והלאומיים"

דורוה שביט

לקראת חגיגת ה-40, הכריז מרכז ההסברה, בשיתוף עם אגודת המעצבים הגרפיים בישראל על תחרות - עיצוב הכרזה ליום העצמאות ה-40 לישראל. במקום הראשון זכתה הכרזה של אילן סגל, מנצב, בעל סטודיו לעיצוב נושא. לתחרות ניגשו 59 מעצבים. בפרסומים שקיבלו, נחבטשו המעצבים לתכנן "כרזה המביעה את שנות ה-40 העצמאות, כאשר תשאר המרכזי וזה מגילת העצמאות, על מכלול ביטוייה האנושיים והדמוקרטיים, היסודיים והלאומיים. בנוף הכרזה עדיך להופיע התמליל "40 שנה לעצמאות ישראל". משימה לא קלה, כלשון המעטה. שתי כרזות נפסלו. מנצב השאר, זכתה הכרזה של אילן סגל, במקום הראשון. הפרס - 5,000

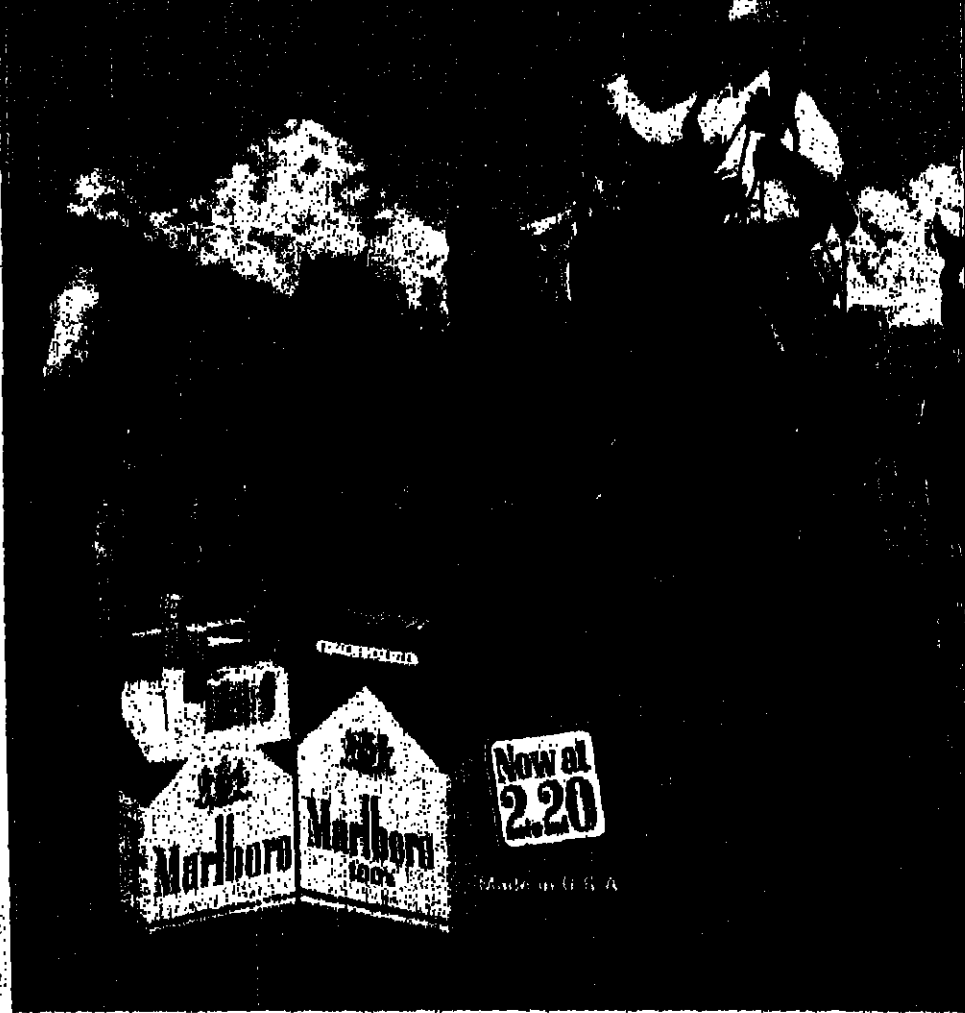
ש"ה. סגל, 34, מנצב כרזות מזה 12 שנים. בכרזה שלו, לחגיגות ה-40, הלך על מוטיבים פשוטים: 40 דגלים בצבעים שונים, כשאחד מהם, הכולל ביותר, מתנפנף בכחל-לבן, ומתוחזר הכרזה - 40 שנה לעצמאות ישראל. הצבעוניות השונה של הדגלים נבחרה לייצג את מגוון הפלגים, הרישות והזרמים בעם. עוד בחקשות ליסודי, במגמה לעיצוב גרפי של המכונה, כלט אילן בכרזתו. אות הכרזות שעיצב, בתלמיד, הייתה עבור מגדיר-אדום. הכרזה הייתה מיועדת לעידוד תרומות דם. אילן עיצב כרזה מתצלום של בנו הפועם, ומעליו הכתובת: "בסך הכל, הצל אדם. תרומת דם! המדום פסלו את הכרזה. אבל, היא מצאה את דרכה למחלקת ההסברה של מ"א, שם הולחבו ממנה ביותר. קשה מאוד לעצב כרזות על נושאים כה קשים.

הציבור אינו אהב לראות דם, זה מרחיק הצלחתו של אילן בעיצוב כרזה על תרומת דם, ללא טיפה דם, הייתה גדולה. הכרזה הפכה בעולם, וגם הוצגה בתערוכות של הצלב האדום. נראה שגם הפעם השתמש אילן סגל באותה שיטה. את שמת הוא, את. מכלול ביטוייה והדמוקרטיים האנושיים והלאומיים של מגילת העצמאות, בתל לבטא ב-40 הדגלים, בעל הצבעוניות המשתנה, דרך ביטוי מינימליסטי-משווא, אבל מייצגת. מקום ראשון.

אילן סגל על רקע הכרזה שעיצב: משימה לא קלה, כלשון המעטה

Marlboro

אתחלה: משרד הבריאות קובע כי - העישון מוכיח למדידות

זמנים מודרניים

יום רביעי, י"ב ניסן תשמ"ח - 30.3.1968

מקרא מן הארץ

מיכאל פינץ, 1986: בתוך שלוחת מוח ממוחית למנהל הכלא

מאמי חוזרת

מיכאל פינץ בכלא, יושב ארבע שנים על אונס צעירה • מאמי שלו, אשתו בתיה, חזרה ביתניים בתשובה • אם השם מחזיר אותו כל פעם לבית הסוהר, היא מחכה לו בדירה הקטנה שיש כוונה • היא מחכה לו בדירה הקטנה עם שני ילדים, חולמת על ילד נוסף • שהשטרים, והאחרים והנשיא רק יתנו לה

■ עמליה ארגמן-ברנע

זה כמה חודשים שהמאמי של מינץ קיצצה את חצות השוהר שלה והחזירה את עובדות ערדה מלחם למבצע מורחב היטב. אומרים, שלמי חזרה בתשובה נראתה צעירה מגילה. נכון להיות, מרבה בעלי ענש של ארבע שנות מאסר בעוון אונס צעירה בדרום. גם למי שקיבלה על עצמה על מלכות שמים, ויתרה אשת נעוריה חסנה הנאמנה והמפריצה, שמגדלת את שני ילדיה, משוכנעת במחנות העלייה. אין מנאספיה. אבל, חוס, אחרי שחזרה בתשובה, הוא מסביר אסילו את ישיבתו של מיכאל בין המורדים בדורו שמייס, הכל מלמעות, היא יודעת, נכית סוד-גם חזרת מוות. מי שנתן חניה זו הקב"ה, לא בני אדם. ראש השם מחזיר אותו כל פעם לבית הסוהר, סימן שלשם יש כוונה.

הנשיא, למרות שהוא לא נמצא שם, ממש לפני שהוא נכנס, אומרת בתיה, הוא גבר לעשות לי את השישונים. תראי איזה יריים יש לו. והדברים, הכללות, הכל לבד. על הקדירות תלמות המפנות שצריך רשם בדוב ביישוב. ותקליטים שלי מונחים על מדף בסלון המיניאטורי, שבו גם מפינת מיכל בת השבע את שיעורי הבית שלה, נכון, שעל פי חלוקת חייבים עכשין לחסר את מסלול של מיכאל, כנולד ואימרו של לא תעשה לך כל מלך ותמנה את הסל, אומרת

בתיה בחיך מבוויש, וכנראה שעוד לא הגיעו לרמה כזו של מידות. גם זה יגיע, בעודת השם. ביתניים תלתה את חייקנו של תאבאב סאלי לבד. אחרים וקדירות שיריים. מבדואר תאחרין מלא שנתים לכניסתו המוחית של מיכאל אל מאחורי המורדים. נקודת אומרת בתיה שעבודת בעיבוד המלילים במשך של עוקרין בזה העוון, שבעד שני יבן לו שליש על התנגדות מוכה, ושאר פר זון לו תשיא חניה לקראת חגיגות 40 למינה. חיים אז ידע, שלבן אחר אהה הצעיר שדך.

מחם קטן, קטן של מחם, ואז אולם. תהליך החזרה בתשובה וחל כאשר גיטתה, חזרת בתשובה, לקחה אותה לשמוע ורצאה של תרכיב ריבנה לפירות. ראינו את השלוחה שלה, אומרת בתיה, וקטנאות. אחריכ נסעתי לחזאנה בביתה של משפחת ירשלמית עם ששה ילדים, נדהמתי. לא שמעתי לא צעקות, לא מריבות, הכל כליכך צנוע מסביב וכלי טיפת פאר. תלמתי, שאם זה יכל לחיות ככה - או אני מוכירה לחזר בתשובה. מיכאל, היא אומרת, מאשר מה, האמת שגם הוא ניסה עוד לפני, אבל לא הצליח. וחרשים אחרי שנכנס לכלא חלקים שוב לחזר בתשובה, אבל, אומרת בתיה, הוא עשה את זה בצורה מאוד תוקפנית. נגבב כמו שאומרים ויכל תמסמות עכשיו, ויטק בכל הערבים, בלי לבחור את

הסלב של התרגלות. מיר לבש כיפה ענקית. ציצית. הגיה תפילין והעניק נכילות. הפטיק לעשן שלוש קוסמאות ליום, כדי לא לשק בשבת. מתאם תחיל לולול מבטות הובש שעצתי כשבאיתי לבקר אותו. שטיות, היה אומר לי, תל שיד לקב"ה. אני יודעת שזה לא חזיק מעמד, רק בגלל שסמכתי הסתכלו עליי בחשדנות אימה. כאילו הוא נססה לנצל איוו מייחלגיה של חזרים בתשובה. כל הזמן העליבו אותו. או המהירים, או המסירים. הוא חילק או את תא עם סוכן הגט הוקס והמסרם. לפני התמוטטות של מיכל הם ישוב ערים במשך חמישה לילות רצופים ולמרו חזרה. אחר כך חיו צריכים לאשמו את מיכאל במחלקה המסיאטרית.

את יצאת מכל משבר, אומרת בתיה פטיש, אם את מאמינה שכל מהשם. כמו שאני למדת להבשר את הבית שלי לקראת המסת, אני למדת להשתלט על הציוד. את הדירה הקטנה שלה, שלילת ארוכים ארוכים ישבה בה לגדה העמידה לרשות הרבנית. מי שמוע מתבטות בו גשים לשיעורים והוצאות בנושאי חינוך ליום, שלום בית וקדושת חיי המשפחה.

בתיה: "שאלתי את הרבנית, אם לפני שאני הולכת לבקר את מיכאל בכלא אני צריכה ללכת למישהו. הרבנית אמרה, שגם אם אני נוגעת בו בקצה האצבע אני צריכה להיטהר. וכשאני לא סוהרה אני אומרת לו, תרע לך שחזור לך להתגרש אלי. בגלל, לא בגלל. אני גם מסבירה לו, מה שהמכירה לי הרבנית. שזה מקצר את חיי הבעל. את יודעת כמה הרח עוזרת חילוני צריך מסיכילוג ומסיאטר. אצלי יש כל הזמן רשימת מלונגים של אנשים שצרכים לעזור בכל עת והכל שעה. האנשים האלה אומרים לי כעם רק את מה שכבר כתוב. אני ומומה לפעמים. כל ההתלבטויות שלי נעלמות, אם הכל כתוב. מיכאל כעצמו כבר שילם מחיר כבר על מלרשים עם גשים. חמיר המתכחדי על זה בסליות, וגם חוס אני סולחה, אבל עכשיו זה כבר לא יהיה מה שהיה פעם. הוא חזר הביתה אל אשה אחרת והוא יתה את. הוא מוכן לזה."

לחם חקיש פטיש בתיה, את השיר הודע. אחרת חזרה של הבחור המוכשר והמיטופולטיבי בן 35, ליר דוד השורן, כבר זכר במהלך שנים להרים בעיותונות במשפחת האונס של גפרשו כל הטקטיקות של פטיש בחיזורי אחר גשים, ועד לפני בן ידע לספר על האשה הנאמרת שהביא לביתו, לחיות איתו יחד עם בתיה ומי שגאה עד יותר רימוני למראה פטיש בדתו. נראה שאצל פטיש דוד ודודיתיות ההיגיוניות לעולם כשום כרכים זה ברה.

בתיה פטיש עם מיכאל, בת זמן חלואות בולאנים, בכלא. שמונה חבל לא לקחה, העניקו את פוקר

גמלט מהכלא. ראה הסניר את עצמו אחרי הבטחה שירשה לו להחזיק גיטרה בתא. הרבנות לא קיימה, והוא גמלט שוב. שנה שלמה הסתובב חופשי מחמת לאפם של שוטרי המתח, שהטילו מעקב צמוד על בני משפחתו. בתקופה הזאת הרבה בתיה, ביום שילדה את בנם יואל, גמלט פטיש לצופת באוניית משא. מיספר ימים אחרי שהגיע לפריז נתמס עליויר המטרה המקומית, בחזר שהוא וחברו התנקשו בגצינ אש"ף שנרצח קרוב למקום שבו נתמס. החזר לא אומת, אך פטיש האשם בהחזקת נשק ללא רשיון, ומאוחר יותר גם בפריצות. הוא נכלא בכלא הערמתי, שבע שנים חי כסרי, מתוכנן ארבע בבית הסוהר. לבסוף הסגר לישראל, והשלים את ריצוי עונשו. כל אותן השנים, לא ראה את בנו ואת אשתו. היום יואל הוא נער יפהפה בן 14. רומה מאוד לאביה. בכלא רמלה כתב פטיש את מרבית השירים שיופיעו אחרי כך בתקליט הראשון שלו. השירים ריכזו בכנות ובכאב שבהם מלים ששומות, ישירות ותמימות, ומסיקה שהמסת אותו לעזקת כוב, לביטוי שירי של בדרות וניכור, וחוסר אמון ואמונה. המיסד האמנותי אימץ עד מהרה את "מאמי", שהושק ע"י השחקן ארגון צירוף בהצגה "סרגים", שהעלה תיאטרון חיפה. חברת התקליטים טי.בי.אס העניקה לו הברה, והמיקה תקליט שיצא בשנת 1981.

בתיה לא מתלוננת. זה רק ביט מול שרודף אותו, היא אומרת, כבר חודשים שהתופשות שלו הוקפאו. כל ארבעה שבועות היה יוצא אני מנסה מאוד להיכנס להריון. להגדיל את המשפחה. במשך 22 שעות של תופשה אסור לו לעזוב את הבית. בתופשה האחרונה באו תורים ואחים, ישוב מה בסלון עד אותה חצי בלילה, מיכאל גינן וכולם שרו. בשתיים בלילה אחיו חזר להביר שנתקע עם האוסה, שני מסר מבטות. מיכאל יצא לעזרה לו לרוחף. איך שהוא יצא, באו ועצרו אותו השוטרים. כמות, אומרת בתיה, שזו הייתה הלשנה. איך ידע השוטרים לחזקו.

בתיה משתקפת להיכנס להריון. היא שלחה מכתבים למנהל הכלא, שלחה לו מפה מפורטת, אימה הבית, ואיפה בייקו הוא נתמס, והוכיחה לו שמיכאל היה בסריז לקח רחבה ומועד שהחלוצית להנציח אליה, ולשקת בתיה ששרצה נאות להקשיב לי - הבין שגני צודק.

כשמיכאל ירד לחופשה בשפט והוא, אצלי אצילו למסת בקום שגם הוא יהיה מוותר לראות את המקרי וחדש ואח התנוק החדש שבתיה קנתה בכני ביום קליחתה של קין. גליית חדרים מיוחדת לחוקים במשפחה. ואנשים אלה, חיה אמרתי, מותים והחזקת. מרגלים כאלה שחבל משח חבל לא לקחה.

מקרא מן האל

נועזים ברצועה

במיקרה הגיעו לחוף הים בדייראלבלאח והתאבחו בבתי המושבים של הקצינים המצרים וקראו למקום כפר ים. שתיים מהן לא החזיקו מעמד ועזבו • אידיאולוגיה של ארץ ישראל השלמה, לא מעניינת אותם. הם לא קנאים לאדמה • יושבים כאן, רק מתוך אהבת הנוף • המימסד לא מכיר בהם, והם חיים בתנאים לא־תנאים • קומץ תמהונים או חלוצים אמיצים?

אלי חליפה תצלומים: בריגית קורין

לפני ארבע שנים יצאו מיספר מילפחות מאזור ירושלים חליפאים לטייל ברצועת עזה. הם הגיעו לחוף ימה של דייראלבלאח והתאבחו בננו, חולות נקיים ורובים, ריינים עם סירות קטנות. וכן מה ארביך הגיעו המילפחות לכאן. התמקמו בבתי נטושים, שהיו שייכים בעבר לקצינים המצרים ברצועה. כמה בתים שופצו, תקעו שלט קטן, "כפר ים", וקבעו עובדה בשטח, יישוב חרש. עי היום אין להם אישור ממסר עוטמן להתיישבות. גם לא ביקשו אישור מה היישוב לא קיים. במפת, רישמית הוא לא היישוב המילפחות חשבו כי היישוב שלהם, יהיה גשר לשלום עם הערבים. גרולו את לידות הנוף מהרים, בדריקים. אין להם אידיאולוגיה משותפת עם גוש אמונים, הפוליטיקה מקשה כאן מחמת מאוס.

השנים עברו והמהומות באו. דייראלבלאח לא האירה פניה אליהם. גם יישובי גוש קטיף לא קיבלו בעין יפה יישוב חילוני ברצועה, שאוחד את הצד הערבי. לא נותר לכפר ים אלא להילחם

על קיומו, בכוחותיו הוא. עד היום אין למילפחות חשמל. הוצאות הקשה הבריחה מהקבוצה שתי מילפחות. אחת עזבה לפני חודש. לא ערכו טקס פרידה, בקושי אמרו שלום. השאירו את הכלב ונעלמו. כך נותרו כאן רק מעט מילפחות. לכפר ים, אפשר להגיע בשתי דרכים. הדרך דרך דייראלבלאח. חוצים את העיר, עוברים דרך מחנה הפליטים ומגיעים לחוף. הדרך השנייה, דרך לא רדך, שכולה חולות. לעקוף את גוש קטיף ולבוא מכיוון מחסום הים של רשות. סביר יותר, שהמכונית תיתקע בחולות מאשר תגיע לכפר ים.

הבתים בצדדים לבן. מעט צמחים מקשים אותם. בצוהרי היום חוצים הילדים מבידהספר. הם לא לומדים בבית הספר הדתי בגוש קטיף. הם מרחיקים לבית הספר בחבל הכושר. הילדים גם לא מודעים עם לרד גוש קטיף. מרים גידר מלג הגיעה מקרית ברנע, מרים מציעה לנו קפה עם הל, נשאר מהקפה שקנו בחנויות.

מרים: "את רות חקניות עשיתי עד בה דייראלבלאח, עזת חתאנינו, ולא גוש קטיף, ששם הכל כשר. עשיתי יש השבתות מוסר, ולא נעים להיכנס ליישובים הערביים."

האם זה לא מרגיז את אנשי גוש קטיף? - "יש דברים שיותר מרגיזים אותם. רב בית הספר גישה לשכנוע עזבה לפני חודש. לא ערכו טקס פרידה, בקושי אמרו שלום. השאירו את הכלב ונעלמו. כך נותרו כאן רק מעט מילפחות."

לכפר ים, אפשר להגיע בשתי דרכים. הדרך דרך דייראלבלאח. חוצים את העיר, עוברים דרך מחנה הפליטים ומגיעים לחוף. הדרך השנייה, דרך לא רדך, שכולה חולות. לעקוף את גוש קטיף ולבוא מכיוון מחסום הים של רשות. סביר יותר, שהמכונית תיתקע בחולות מאשר תגיע לכפר ים.

הבתים בצדדים לבן. מעט צמחים מקשים אותם. בצוהרי היום חוצים הילדים מבידהספר. הם לא לומדים בבית הספר הדתי בגוש קטיף. הם מרחיקים לבית הספר בחבל הכושר. הילדים גם לא מודעים עם לרד גוש קטיף. מרים גידר מלג הגיעה מקרית ברנע, מרים מציעה לנו קפה עם הל, נשאר מהקפה שקנו בחנויות.

שעיה לבארי, גוש שניאח כמו משוע, שמסתובב בחצי נור עירום

מרים מלג, לא רוצים בית קר עם רב

דייראלבלאח את רעיון היישוב שלהם. בכלל, ברצועה, לערבים יש בעיות עם היישובים היהודיים. במקום, אחרת הם דווקא קיבלו מהם. אחרת לא התנהלו כעזה. ולא סילקו את אחר כדי לגור פה. המקום היה נטוש. גם תיר הבתים של הקצינים המצרים עדיין נטושים. היום הערבים מאוד חששים מלהיות איתנו בקטרים, ואני ממעט לייצר איתם קשר. נהרגו כאן למעשה לכר, צריכים לדאוג לעצמנו. אומנם לפעמים עוזרים בסביבה ריינים או עוטפים לשלום כשהוריים מהם, אבל לא יותר מזה.

המילפחות מתמרנות מעברה בקבלנות. כיום חול הכוכר ונעזרים לקבלנים מוכרי הארץ. אין חולץ. היום כבר פחות טוב, הם מכבידים. הנהגת מוכרי הארץ האחרון רצוני. כלילת יוצא שעיה לשמור על המצב שבתקום, שלא יבוא ערבים ויגנובו מחול ומחבורה, מילחמה עיקשת הוא מנהל עם גלבי הילח. מנסה לא קלה ומשימה לא נעימה.

שעיה: אני חושב שאנחנו והתיישבות האמיתית מוכנים לגרל במאסי ארמה וקלאית עם מרחות גבוהים, לעשות את העבודה השחורה. לא אנשי גוש קטיף.

גדל הילדים להתקין שני דקרים מעל הבתים של כפר ים. לא סביר להאיר את היישוב, אלא כדי להאיר את רדך החוף. הבתים משמשים כאתר נוח לתקנת הורקרים. בכפר ים האמנים לתומם, כי סחיתיהם תהיה להם אחירה. תהיה שלא הרמשה. צורת מלמוד, די כושקע על קר, יאילונו שנתנו לא קיימים. כל האם הם לא שמו לב שגרים שם בני אדם בבתים... ואת

רק דוגמה אחת ליוח למקום. לנו קשה לבוא בסענות לערבים, אם אפילו גיבו כלשהו מהצד היהודי אנחנו לא מקבלים. שעיה: איש כמני גורא כמו משוגע בגוש קטיף. כמו צעיר שמסתובב בחצי גוף ערום. ובר לא נורמלי. באני לכאן כדי לחיות מה שיש לי. אני מאמין כפי שאני רוצה. אחי לא מעניין מה יעשו עם רצועת עזה. חיותו, ישאירו. בתיאם אנחנו כאן. פעם היה מגיע שעה מדי יום לעזת, לא חמום. אחר כך הצטבר בדובה. כעת גם הדובה לא יעזת. לעזת הוא מגיע לעיתים רחוקות כלבר. אמיל החברים בדייראלבלאח חששים לגלות סימני ריחות. רחוקים עם ידיו עלולות להסתים במות. אין קיבלו הערבים

שעיה: אני חושב שדווקא מוסב היה, שכל היישובים היו אפילו גיבו כלשהו מהצד היהודי אנחנו לא מקבלים.

ביתנים אקטו כאן יגידו לנו ללכת ונני לא באנו לכאן כדי להגדיל את ארץ ישראל, או בשל התיישבות היהודית

הכינו חוברת פיסוס צבענית המתארת את כל יישובי המועצה. כפר ים לא מופיע בחוברת. בכפר ים אומרים כי בעצם חוכנו להכניס גם אותם להוברת, אבל משהו ראג, משהו מה, להוציא את הרעים של כפר ים. לכל יישוב יש ציני במערה. לכפר ים אין מעלה לא בקיש מהם חלשות. שעיה: שלא היה ציני שיתמודדו עם העכויות וקווי יחסי. אנחנו לא רוצים להפסיק יחד עם הנהגת גוש קטיף ובחוריא לא עם הנהגת מועצת ישי. הדייראלוגיה שלהם זהו לנו רחוקה מאיתנו. עדיף שנשטל בעצמנו בבועות הקטנות שלנו. דייראלוגיה מוכרת לא כפר. דייראלוגיה מוכרת לא כפר. דייראלוגיה מוכרת לא כפר.

דייראלבלאח לא מליכך מבינות את התיישבות הקטנה והמזוהה הזו. להתראות ולדבר בגלוי, איש מהם לא היה מוכן. לראש עיריית דייראלבלאח, סמיר אל עוזיית, יש דיעות נחרצות לגבי היישוב. הוא לא מוכן לומר אותן בקול רם. לדעתו, לא משנה מה שיאמר, בכל מיקרה יתרגו צד כלשהו ברצועה. הצבא, הערבים או המתיישבים. המצב כיום הוא, שאת חף הים שלו מחויבות בעצם כמה מילפחות.

מה אומרים בגוש קטיף? מנהל מחלקת התיישבות, מנחם בירליקמן, המשימש גם כדובר המועצה: "המצב לגבי כפר ים, עדיף. מצד אחד אין למתיישבים אישור מהמימסד. מצד שני, אין מוסר לא יוצא גורם. לרדך, מרי פעם שמעתי דברי הערכה או הערצה לגבי אירוחם בשבת. הם באו לכאן לא בשל ארץ ישראל השלמה, או חשיבות התיישבותם. באו פשוט ממני שארבו את המקום. לרדך, כימים כאלה אנחנו וקשים לכל צורת התיישבות ולא משנה מה המצע המסתתר מאחוריה. אני חיינו רוצה לראות את כפר ים מחוק. הבניה היא שיש במקום רק מעט מילפחות. קשה לשכנע מילמד ממשלתו שיקיב ששארים של יישוב למסר מילפחות. זאת בעיה. צריך לחשוב חלוא מה לעשות. אם אנשים רוצים לגור בעיריית, צריך לעזור להם. להוסיף על תוכנו מניצולי שלא ימנע מהם חשמל, ומה שיישוב צריך. מה לגבי היום שום מקבלים מנוש קטיף? - יש מחוץ חורף חלונות. עובר אנשי גוש קטיף. חורף שולח כל היום שחצי גוף ערום, זה גורא לא לגמרי נורמלי. לי, אישית, אין רבר גורא. לרדך, יש הרבה בריביות על האופן בינו. הם אינם שותפים לגוש קטיף, אומן

הכרזת פלסטין

באופן לוטומטי

שכחתי שאת שמו של הטרס הזה. שחור לבן. הנושא התמכרות. ארס שהספיק את כל כספו במישחק קלפים, מחר על הרכוש והחזון שנשאר שבידו, כריס פול. בורז שהוא מפסיד גם את זה. הכל מתרחש בכפר קטן, כולם מכירים את המהמר, תועה ברעבות, תולד את עצמו. כל מעט שאני רואה בטלוויזיה את הפירסומה האגרסיבית למישחקי ההימורים השונים, עוברת מול עיני התמנה והיא, שחור לבן.

3,000,000

(איור: איתן קדמי)

כנראה שאין שום דבר רע בהגדרות, כל ההגדרות, כל האשליה. אתה משתתף, ועד שיתברר והתוצאות, אתה יכול לשנות באשליה. מה לעשות בכסף, אם יבוא והכסף, לפני השניה, בשעת לילה מאוחרת, אתה מקבל את שיר הערש מטעם מפעל ההגדרות, כל אחד יכול. אתה טיפס אם אתה לא משקיע בזה כמה שיותר, כי אתה הלא מגדיל את סיכוייך לזכות. הוצרך בהגדרות הוא הצורך באספקים. כאן מוכרים דרכה פורים, אבל קל לקנות סגר, ואילו קריאתו היא כבר עניין אחר לגמרי. הלחץ הבחלי מוסק של האירועים תובע אפיק מרוקן. מפעל הטיס הלא אומר, שאם אתה זוכה המדינה נוכח כלומה, אתה תורם את הלקח למפעל הציוני בזה שאתה מתחבר לאשליה מסתובב, שאתה זורק הוונת מטיבאריה חזיתית, ממתכות אל-אופיק המפוקס ביותר של מישחקי המול.

לפעמים נדמה, שאין כאן אף גוף ציבורי שלא עודד לעצמו הגרלה, מבטיח מוכות על המסוק, אלפי פורים, סמנים, וזאת, חיינו בחלומות. ככל שסכום הפרס הוא גבוה יותר, עולה הקושי. שיר הערש הלאומי משהיר במערה. מי שלא ראה תחנת הימורים ביום המשיך כלילת, גם באירורים הנצחיים ביותר, לא ידע מהו ניסיון לגעת מנע כמעט פזי בתקופה. מגישים את המסע סמוך לשעת האמא, כי הלא ידוע שאלה המול מוכה במיוחד אל הדברים בה ער הקץ והאפשרות והעניינים של האנשים האלה, הבחילות, התשאיות הילדותיות שבה ממלאים את המסכים. כמו שהמנחה מבונה העוסק לבחי המסר העיתוני, גם כאן יש מבורות. האם אלה המול נבגעת מתוכניהן הן שפלי אל הקשר האינטימי והמפוקסות, לבינה וקין והמנחה היא שותפת. לעצמים היא מרימה את ידה, והכסף

וזה אל מי שהוא זורם. לרבים, רבים מאוד, היא לא מרימה יד. אולי היא מרימה אצבע.

יש משהו חולי, המעיד על המקום ועל אנשי, בכל ענייני המול הממסריים האלה. ההימורים מוצגים כתבליט, לא כבידור. הגישה היא התקפית, ישראלית, אולי ישראלית לשעבר בתחומים אחרים, אבל תקפה ביותר בתחום הזה. המול כבר איננו יסוד המסע שבא אליך או לא בא אליך, ואחרי לא תוכל לכוון אליך, לא משנה מה תעשה. המול הבורז, ההגדרות, הוא רבר שאתה יכול לקרוא לו כעוד סימנים וקומבינאציות, וביותר בכך שתשקיע בזה הרבה מחשבה שלך. וברור, זה מישחק שממשלכ דרמה, מתח, קומדיה. זוהי החריגה היחידה המותרת על פי החוק, מלחצייה הבחלי נסבלים של המציאות. ואם זה אקלים של הימורים, מה הפלא על הסיניות לעשות יותר מזה, את הדבר האמיתי, דולטה קינג, בתים מיוחדים לך, עם מחילות בריחה, משהו מהמריס.

החולניות היא גם כאן בחריגה הגמורה מקבה המדינה. זה בעצם חיל לחיות מישחק, משהו שעושים בנוסף לרבים אחרים, לא מייחסים לו חשיבות רבה, אם יוצא - טוב, לא יוצא - לא נורא. ההימורים הלאומיים האלה והפכים להכלית.

לא שולך ולא בחירות ולא הכערה הנוראה בשטחים. משהו אחר, מופרע ציפה לכסף שיבוא מהשמים או מהמבונן, למה לעבור. הכספים הנפספסים שמפספסים בטלוויזיה, במסורות וקודות ורקע אור של יום הריו, מציגים את המספרות הסבירות ביותר באור כלע. למה להתאמץ, איך לא לשנות באשליה. והעניין הזה מגיע לכל בית, הפך לקנה מידה.

הסמים רק קרבותיהם לגללים. אולי בעצם גם אלה ישנם, ואני פשוט לא ידע. הבריחה אל ההימורים הייתה תמיד ערית של אישיות על קף, וכאן מורכב במדינה על קף.

השיגעון הזה, שמי ידע היכן הוצא, פוגע בעיקר באלה שאם היה צוץ כלשהו בענייני מול, היו מקבלים כל שבוע פרס גיומנים. כמה כסף נלקח מרבים וחזניים, אצל משפחות רבות יותר, כדי להשקיע אותו בחזירה חסרת שחר.

כל שיגעון ישראלי הופך מיד לשיגעון כללי, חובה, פקל. כאשר הטלוויזיה שידרה בשחר לבן, כולם הדביקו צלופן ידוע על המסך. כשירשלים התקעשה למחוק את הצבע, בא האנטימיתיון והחזון של המוסק. כשר השירית של רשמים ציבוריים אכזר במיקר הומן הקצב שזה הוא מתיק מעמר. הפסיד הוא האנטימיתיון של הומן הזה.

ההתבוננות של החיילים בשטחים, שתוביל בלו שום סמך להתבוננות נוראה של החברה הישראלית כולה, נשפעת בלחץ של הימורים. שם מראים לנו איך אצל בחורים צעירים נוצרים ארכיטיפים חדשים ביחס לעדף של חי אדם, אם יהיו ואם עדי. ובפנימה השנית, הישראלית, שבה תחלת ההמדרה באפריקה מאפשרת שחונות בחלי מוכנות בירבורים על עצמאות, מעצבים לכולם את הגנה של הטיס והלחץ. זו אינה רק שאלה של כסף קל, לעומת הכסף הבא מעבודת העבודה המשמיה של כל אחד מאיתנו, היא העונש על ההטק הקדמון. נדמה נבצרת כשהיא משוחקת באנטימיתיון אשר בה משוחקת את מישחקי המול, ממש כפי שעשו בעבר הלא רחוק לחמץ של המדינה. ואנחנו זוכרים כמה קלה לכל אחד מאיתנו ההמנה הזה, אחרי הפשלת הגרלה של הבורסה.

אין שום אפשרות להעריך מהו הנזק הנגרם על ידי השתתה והמיתות זו של הציונות, בענייני הרווחים והפסולים שפול בחלקם אם רק שיתתך בחיורים כאלה או אחרים. שלא לדבר על ההמצאה המופרכת, כריס פול הורשי, שמיער רק למי שישל, המור קבוע, כאילו כל הסיכויים שלך גדולים יותר.

אני מניח, שבהלומות רואים רבים איך הם עושים את הדרך למסדר הראשי של ההגדרות, מחפשים כדי שלא יהיו אותם, לוקחים את הצ'ק השמן ומתירים את כל הבעיות שלהם. ואין אפשר לקום מחלום כזה ולחלל לעבורה, אבסורדית בכל בעובת.

מקולם אל הצלחתי להבין מדוע מגן דוד ארזם איננו יכול להיות מעגן בסירה תשקיתית כלשהי, ויש צורך מדי שנה להעביר סככות עם רמקולים, כדי לקיימו והגדרות. המצאת מקרית חזון, המעמידה כל פינת חוב אצשים שאספקים ומעמקים עם זה, זה עם זה, כדי לזכות בקט דרור, שחזיר וזו ממזרים של שני כריסטים. אולי אנחנו חייבים איה שמה 'מגע' עם הבחנות והמסרים שביכולתם להציג את האבסורדיות החדשה והמקלל, כמשהו שלא שווה ברנאת אבל שווה, ממש בגללותיו של המגע הזה.

הרשת של ישראלית הגות על הרצון, ומגרד מתוך ריטת נפשי אשר זה, מן הסתם, שישפסח בימים אחרים בכבד של יונה כדי לרע משהו על העתיד, היא הרמת שצריכה להיות מודפסת, על שני הקסלוג של התקופה.

הבריחה וההצגות אל סיכויי הרוח והקל, כאשר הארץ ערזה וזה היה על הגבעות, תהיה כנראה המצאת ראשי באותו סקלוג. והמסירות של אלה אשר קישרו להצבע על העתיד, ירשמו מן הסתם בתוך האתגורות והמסירות. ובמקום המשיך כלילה, שוב ייקרא המול לבוא אל המספרים, בעיתיים ובאינטים ובקלילות וזה ייקרא, כמדינת המסע. עי. שאלו. ימאסן עליו על המול כל הברכים האלה, והלבש שותים ורובם שותים ויך למקום שם לא מכירים אותו ויעשה את מה שליוויו.

יהודית אוריין

כיווני אוויר ■ כיווני אוויר ■ כיווני אוויר ■ כיווני

מצפה

ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן שוריה ורבי עקיבא ורבי שרשון שקי מספין בכני כרך וקוי מספרים ביציאת מדרים כל אותו הלילה עד שבאו מלשיניהם ואמרו להם רבויהו הניץ וכן קריאת ששע של שפרית

אבי לא היה מסתפק בקריאת התורה ובשידור. בית יעקב מעט לזנו, מעט לזנו. הוא היה קורא ומפרש בנגלות ובנסתרות, מפרש ומתבל באגדות וברבי חרל הקשורים לעניי. הוא ידע לעודר אותי מן השיעמום שבריתאליים נשנים וחזונים על עצמם, ומשקיקי קצרות-הרוח לקניידלך.

משהו גנני לפוסקה דלעל, היה אומר, שחברים יוצאים מכדי פשוטם. יציאת מצרים וזמן קריאת מעט של שפרית ון מלים ממצנפת. לא הבנתי במה בורים אמרים, אבל ידעתי שכולנו שותפים למחלון עתיק שפילתיו מתמנות כסימנאות של אהוד ושאית. כמו בתורים המפורסם של ליל-הסדר במשפחה האנטיים בספרד.

בימים אלה השלמתי את קריאת הרומן וזכרונות ארייאנוס, והתבחרו לי מקצת הדברים. הבנתי לפתע מה עושים ר' עקיבא ור' יוהנן בן חנניא בתן חרותנו. הרומן הגרמני יורש בן מרגיט יורסנאר. ענייני שנות השלושים של המאה השנייה לספירה, והוא מתאר את חי הקיסר רומי הנאור ושחר השלום, התקופה במשקורתנו. שחוק עצמנות, הרומן, הנהוג כאירת ארובה משוגרת לירשו העתיד של ארייאנוס קיסר - הוא הקיסר המילוסוס מרקוס אורליוס - מתאר את כל האירועים הידועים לנו מימי בריכתאכר ורבי עקיבא, כפי שהם נשקפים במסרומים הרשמיים של הקיסרות.

עקב מריניות שחרת שלום, וחזיר ארייאנוס את כל השטחים הכבושים, כרת שלום עם ארייבין, בנה לתפארה את ממלכתו והשתרע על שלוש כשות, ושרידה עומרים עד היום הזה. אבל מן ההורים שישבו בדרכה של סוריה, בגליל וסביב ירושלים, שבט מורדות. קנאים וארוקים בדתם, סירבו לצדף אל אלחיהם אל מושב האלים של כל העמים, והעיר תנועת מרי בארץ-ישראל, כשרצה לבנות למענם אימפריונים בירושלים וחדשה. בהלכנסיותיהם, מספר ארייאנוס, העמידו פנים כי תורח שבעים הם מלמרים. אך רבותיהם השתמשו בתורה ובתפילה כקוד חשאי להעברת שקריות בין רבי עקיבא לחילות בריכתאכא. רבותינו, הגיעו ומן קריאת ששע של שפרית, היה, אפוא, את לתחלת המדי.

ואחר כך היו גדולים גשרים ואחיות פורחות ועשרת-הרוב מלכות ואליה קטסיליה - ומירושלים לא נשארה אכן על אכ. אבל זה כבר שידר לאסון לאומי אחר שלנו.

רומי וירושלים

אנחנו מלכות רומי חדשה, חמלה קיימה, שאיננו לום אנשי. וחרתו על דגלנו בהמנה בייכר-מלכ-ישראל, אינה אלא הרגום המלה. אנוניס, סימננו של מוטיליני. את העבר עם האיש הקטן החרק המיר ודרורן במלה. אנוניס, זו חזרת קריאת ידיו אחרת, להוציא את העצרים הלטינים והשגלים בעלי שיעריתועור במשהו בילנסין שיסעו על הברחלים בחולות רומא ושקו אחרי בחירות.

למה דומה מרבות רומי חדשה מרוע תולדות דגלנו ויש רעיה לחולותיה. תלומדי הנגסטיבים, לא, לאטומותיה. לא, לחולות שחמים, לא, לערית בלאומית, דומה במלה מצעידה בעלים מסמרת - קיימלן.

במקום קרם-בווריה

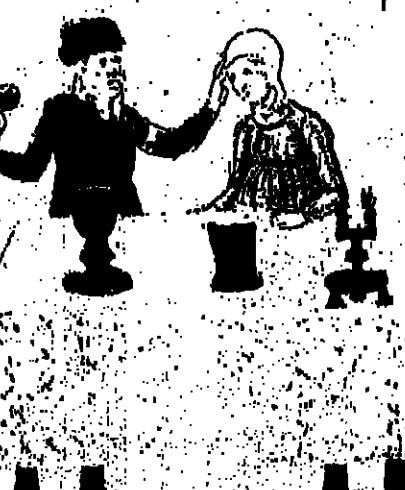
מה עושים ירושלים של גניבה ומסמנות בסדר פסח. שונאי ישראל, אילו והכנסו בסדרנו, היו אומרים, שהעודים בהגיונותיהם, מלמדים איך לטוב, לפלח ולהתמקח. האפיקומן נוער במקור לעורר את לב הפעוטות, שיהיה להם עניין בהגדרה כמו בסיפור מתח. שלא ילל ולא יגדרו ולא יסתובבו בין הגללים. זו מלה יוונית, שהתמנה להלמור, ופירושה קינות, מרפות, רסום, ואקטייה ללשון העברית התרגלה או בעברות. תאר לב, למשל, שהקניונים הלועזיים מופשטו או פארה-לימון היו מתנגדים למחזורים ולסידורי התפילה של ימינו.

הם רצים לחתיכות

מכירת האקטיות ללשון העברית בירושלים, שושנה בהם משפחות הלשון, לא הייתה עובדת על המעקב בור בשחיקה. אבן בהצאה שנשארה בבית-צינואמיקה, הרצאה שהוקרה לבעיות תרגום, זכתה במחאות כפיים, כשהציגה. מאז מות אשתו הוא חלף לחתיכות" תרגום מרדיים, מלה במלה מן המסר האנגלי, Since his wife died, he is going to pieces.

מוקדש לטורחות ולטרחניות

גניבת האפיקומן לא בירדה את רוחו ולא שמה במיוחד על עירנותו. על כל מה שהתאווה לו בזי - לא הייתה לאבי ממשלה. חייית מציעה לו בלא מקח את שירי המנה, שאין מספיקו לאחר הפסח. כיוון שכן, נהג לשעשעי במתאבנים מן המקורות. בהגדה עתיק מייסדה-הינים - סיפר לי - נמצא איור בו מצביע הכעל, שהך הסדר, על אשתו ואומרו מרוד זה. שחוק רבה שמתח כשמצאוי השבוע בבין אנגלי, העוסק באמנות היהודית, בימיה-הינים, את הצורך וחוכה לי מגרסת בית אבא טלצוי.

אורי וזהר (למפלה) וקט סיטיבס (משמאל) לוחץ ידי אימאם טורק, בביתו באוסטנבול, בדגנים קרדיים.

צופן למרד, עם שחר

במדינת ישראל, בירושלים, הדירה לפנויכם, זכר לחוש ההומור והגדר של אותו בראוריין, שוכחי להיות מתו.

הדרן לאמונה

האם המרת דת או התחברות - קונורסיה בלועזית - מעידות על מטרפות נפשיות? מקשים לא מעט פסיכולוגים. יש סבורים שכן. אתה מהם סיפרה לי על צעיר שאושפד לאחר שנתחדר והתקסם כל היום בקיום קפרי של מנוח ובנשלת ידדים המוקלים את המאמין כמו ליידי מקט. והריש תחת כנפיהם, שאלה זו אינה קיימת כלל. הקונורסיה היא לדרים עור נצחון להוכחת הדת האמיתית. זה שאינה עוברת לבחירה מאכ לבן אלא בבחירת עליידי האיש הבנוי. כח שוכנים הקנולים על לוסטיות, האביביושן היהודי של פאריה: כך סבורים רבני. אחר שמה? על כך אורי וזהר וכך הפוס תגורר, שמיר את שמי ליומף אסלאם, והפך למנהל בית-ספר ערבי ברובע דירודי.

אורי וזהר (למפלה) וקט סיטיבס (משמאל) לוחץ ידי אימאם טורק, בביתו באוסטנבול, בדגנים קרדיים.

תארו לכם את האקטיות הדתיות של הצעירים בסינמט, שתישעה בית תפילה לכל חפצים הדתות.

כרטיס ביקור

בהתנהגות בגללים שונים ביישור העיתונים על מותו בטרם פץ של גזון חלמס, חסבל וזכי לחוש וזר להרעעה הכלית מומש של מאות מרוע החרור האפולוואיים מדי לחזקר לקוח ושראית מהו המנוח פירסמו גם את קלמטה פזר, הכלית הלאומיים לאיש גן פתח-רבים שיראק.

זמנים מודרניים

אנרסל העשוי זכוכית מנומחת, בצבעי אדום, שחור, כחול ועיבוד אטורד סוטסטאט.

ממפים

חנה קרנון

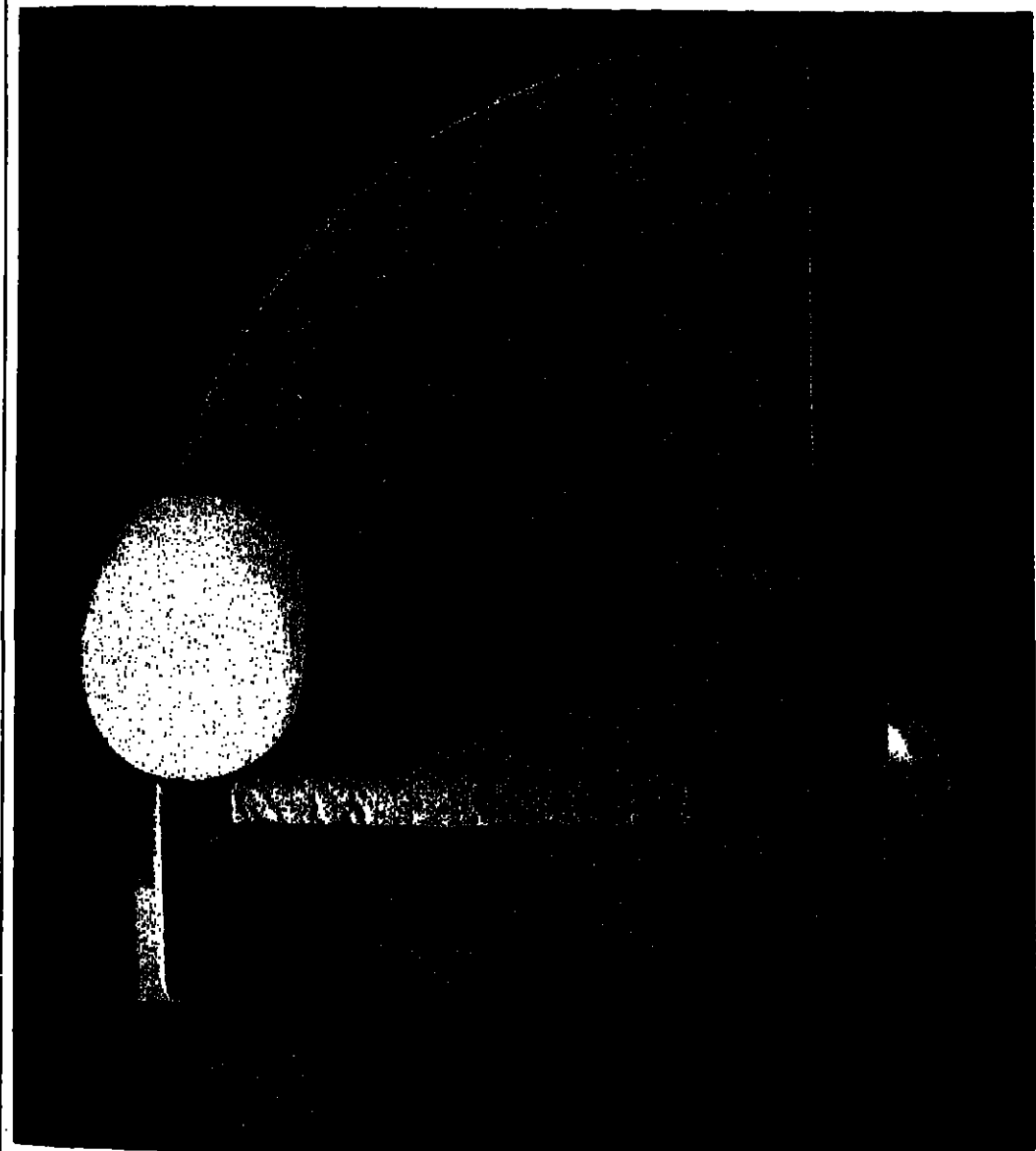
היא ילדנו לשבת על ספה מרופדת בצבע כחל, או אפור. להניח ספרים על מרפס עץ מקבילים זה לזה. לאכול ליד שולחן אוכל מרובע, העומד על ארבע רגלים והוא מרי מעד הירבו מהלימים את צבע הייסוד או את צורת שולחן האוכל, אבל הכל נשאר בגדר מה שנחשב מקובל ומחוג. ההבדלים בין הבתים מתבטאים באיכות או במחיר של הדירה, לא בצורה והעיצוב הבסיסיים. עד היום היתה לנו הרגשה, שאנחנו יורעים בדיק כיצד יש ליהנות בכוח את הדירה לשביעות רצוננו ורצון אחריו.

במה היה לנו, שכך זה היה וכך זה גם יהיה. הוא קמה יום בהר אחר קבוצת אדריכלים איטלקים צעירים ואמרה יי, נמאס לא רוצים יותר לראות את הדרישים המהוגנים האלה רוצים דבר חדש לא רוצים מסורת לא רוצים רהטים שהם נכס רוצים להיות, רוצים להשתגע, וכך, במצב רוח מרומם ועל כוס יין אדום משכור, גילדה ממפיס. קבוצת מעצבים מהמכונה.

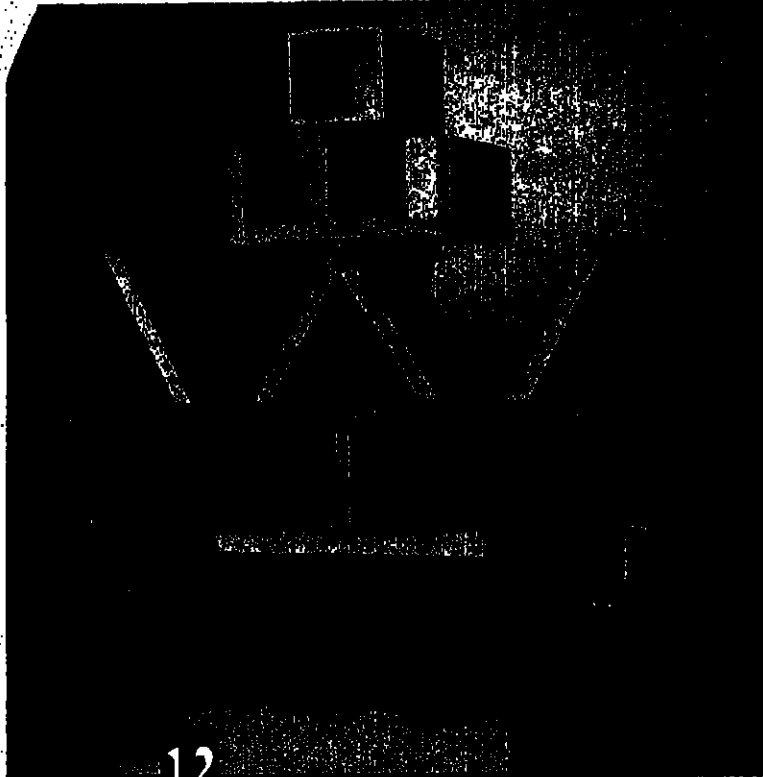
מני השם ממפיס בעיצומה של שיהיה עליהם על הדירה בכלל ועל העיצוב בפנים, שמעה החבורה כסדים את שירי דופה והעצב של טוב דילן, והכלול של ממפיס. בו במקום החליטו לסייר לעצמם ממפיס. זה קרה לפני שבע שנים. היום לא תמצאו מישהו שלא שמע את השם ממפיס או לא ראה את העיצובים. ממפיס מחקש היום

למטה, כוננית לספרים מעץ צבוע אדום, תכלת, ירוק, חום וסגול. עיצוב: אטורד סוטסטאט.

למעלה, "בלי אייר" - כורסת עץ, מרופדת אריג צמר בצבעי אדום, סגול, חום. עיצוב: מיטר שוין.

למטה, שידת עץ עם צימונים מלאטיקים בצבעים שונים וצינור מתכת מעוגל בכסוס לנורה. עיצוב: אטורד סוטסטאט.

12

פנים היה ברור שארבע רגלי השולחן הזה, שמדפי הספרים מקבילים • עד שקמה חבורת מעצבים איטלקים מבריקים בשם ממפיס, וצעקה די, נמאס! • לא רוצים רהיטים שהם נכס לצח. רוצים להשתגע • הסינגון החדש שימחשי, דינמי, צבעוני, מעורר חיוך • כל חומר אפשרי, כל צבע קביל, המסדה - כיף

זמנים מודרניים

זמנים מודרניים

עם מתגונן חופשי. עשה כל שעולה על דעתו, השתמש בכל חומר שנקרא לו, וצור רהיטים וחפצים שקויה סוף להביט בהם, כיף לשבת עליהם, כיף לשים אותם בבית. העיקר והרגש בסינגון ממפיס הוא הבין.

התעוררה הראשונה של חבורת ממפיס, נערכה ב' 1981 והדרימה את החברה האיטלקית. גברות מכובדות עצרו המומות מול הפראות והחפצים של המעצבים הצעירים והנעשים, שהענו, לרונגמה, להפוך את הססה המכובדת למושב עץ צבוע צבעים עזים ולרשף אותו בכרים צבעוניים, מורפסים ברגמים אפריקנים או כסות צורות גיאומטריות.

ממפיס צוחקים למושג הבצת. לא מעניין אותם אם המגורה שעיצבו תהיה שנה או עשרים. אין גודל, יש רק הכיף שבשימוש. להשתמש ולהנות. הגישה למוצר הישפעה מהצרכנות האמריקנית. מהרדד מיייר, מהפאסס פור, מהפופ ומהידיאוקליפס. מהבחינה הפורטית והכללית, כך נוצרו מגורות דומות לצעירים, שולחנות עומדים על ארבע רגליים שונות זו מזו, כורסאות לא סימטריות וכונניות ספרים רמיות בנייני קליפים. אין אסור ואין לא מתאים. לא שמים פוליסורה על העץ, אלא מצפים אותו במלאטיק, מלאטיק מורפס ברגמים עליים צבעוניים.

מלאטיק אינו חומר מכובד או אצילי מי אפרי מי קבעו מלאטיק הוא יומי של חומר, וגם פורמייקה. לא יותר ולא פחות ממוכית או שיש. הם משתמשים בכל החומרים האפשריים. לוחות מתכת, מגורות ניאון, צלוליד, פלאסטיק, סיברגלאס, פורמייקה וכמובן עץ, וכוכות ושיש. אלא שהם משתמשים בחומרים אלה בצורה חדשה ולא מקובלת. לא איכפת להם בכלל אם ברגמים שלהם נראת העץ כמו פלאסטיק והשיש כמו עץ. לגבי חומרים לא קיימים לגביהם מושג אמיני או מווייך.

הומה ומקשה של קבוצת ממפיס הוא האדריכל המילנזי אטורד סוטסטאט. שנים אחריה לפני ממפיס הוא עשה ניסיונות בעיצוב מהפכני, אך כיוון שהיה יחיד, לא זכו העיצובים לתהודה קבוצת ממפיס גילדה במהירות אדריכלים ומעצבים צעירים מכל העולם הצטרפו אל האיטלקים. הקבוצה המקסימלית חפכה קסמופוליסית, מיקלה דה לוקה, מארקס ואנג'י, אלדו ציביק, מאליאו סון ומאריטין בארין.

האיטלקים עברו יחד עם מייקל גרייבס והאנגלי האנס וולין האוסטרי ושייר קימסה היסאני והאמריקני דיו מאסקיה וצפריה לממפיס אין אידיאולוגיה. המעצבים תופסים עצמם כאנטי אידאולוגיים. מל הדין, הם מעמידים את עולם האפשרויות

הכלי מוגבל. לא מעניינים לפעול באופן אינסלקטואלי. הם רוצים ליצור מוצרים שייקלטו באמצעות החושים. הנגיעה, הראייה, התחושה ומצב הדות. לא רוצים התפלספות אינסלקטואליות. רוצים ליצור מהפכה, לפי האינסואיציה. מעצבי הקבוצה מקווים, שכך בדיוק ייקלטו יצירותיהם. דרך החושים הם נהנים לערער את חוקי הסטאטיקה, או ליתר דיוק לעבור לפי חוקי סטאטיקה חדשים. הרנגלים בתנועה מתמרת. הצבע שלהם אינו תוספת אותה שמים אחר כך, אלא גורם עיצובי שגורל בו זמנית עם הצורה. הם משתמשים בצבעים עזים בכמות, כדי לעורר תגובה של חושים.

ממפיס לא רוצים לייצר רברים כעלי ערד, אלא רברים שימושיים. בערך השימושי הם רואים את הדרך לקומוניקציה בינם לבין הקהל למענו הם יוצרים. הם מאמינים, שסביבה מעוצבת משפיעה על ההתנהגות האנושית. העיצוב לגבי, אמור סוטסטאט, הוא הדרך שלי לשוחח עם הוולת על הדיים, והגליטיקה, המון והיון.

חברי קבוצת ממפיס לא חושבים שהם מצאו מחרון לבעיה קיימת. לרעתם אין בעיה סטאטיקה, ולכן אין למצוא לה מחרון סטאטי. הכל, כמו הדיים, נמצא בתנועה מתמרת ומשתנה. הם מאמינים שקיימת יצירות של רגע, העונה על הצרכים של אותו הרגע. לכן רדישה יצירות מתמרת ומשתנה. מבחינה מסוימת רואים חברי ממפיס קירבה בין עיצוב לבין אופנת הבגדים החליכה ומשתנה. לא ישנה את העולם אבל כנראה לשנות את הכיבה בה האנשים חיים, וזה ישפיע על ההתנהגותם מן ההתחלה התכונה קבוצת ממפיס לייצר לשון רוחם בדרך תעשייתית. הם לא רצו לייצר יצירות אמנות בלעדיה וממוספרות. הם התכוונו ליצור רברים לא יקרים בכמות בלתי מוגבלת, כך שכל אחד יוכל לרכוש את מוצייהם. הם לא רצו ליצור למען עילית חברתית או תרבותית כלשהי.

הם הומנו לחיוב את יצירותיהם בלום אנגליס, בלונדון, במארי ובגורדיר וגם למסקין. בכל מקום מצאו קהל נלהב לצד קהל גרמ. שיל שחיבה למטה הוה וקהל שנבחר ופחד. שעולשו האוס והמכר הולך ונחרכ. בכל מקום הופכות התערוכות של ממפיס לאירוע אססה, ויש העונות אפילו אירועי ממפיס הם לציין דרך. מעלה אי אפשר יותר לדבר על עיצוב, בלי לומר לפני ממפיס ומאן ממפיס.

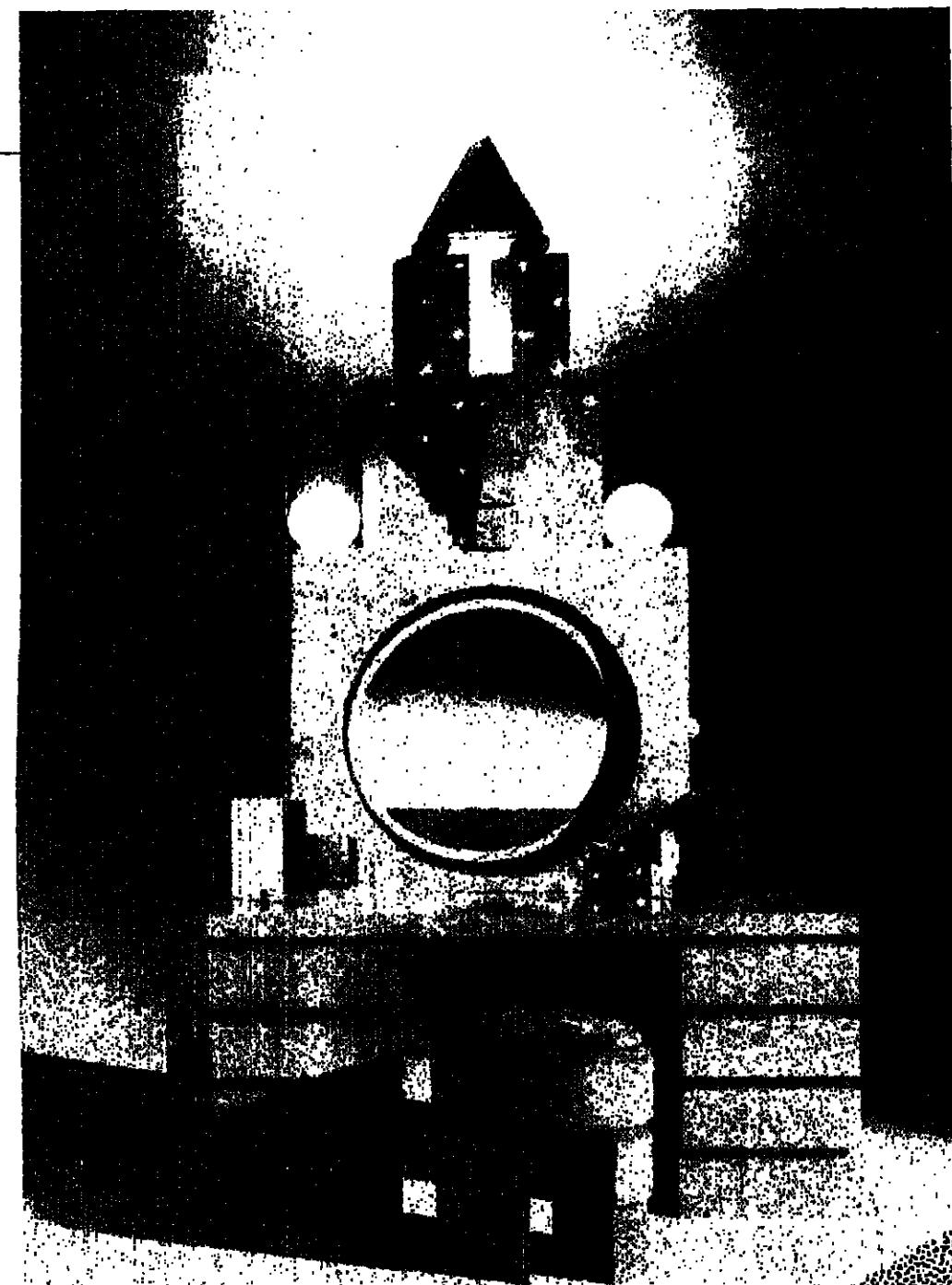
למה בני איכפת, הם אומרים. ממים לאחד מה בני האדם ממים רוצים

הכלי מוגבל. לא מעניינים לפעול באופן אינסלקטואלי. הם רוצים ליצור מוצרים שייקלטו באמצעות החושים. הנגיעה, הראייה, התחושה ומצב הדות. לא רוצים התפלספות אינסלקטואליות. רוצים ליצור מהפכה, לפי האינסואיציה. מעצבי הקבוצה מקווים, שכך בדיוק ייקלטו יצירותיהם. דרך החושים הם נהנים לערער את חוקי הסטאטיקה, או ליתר דיוק לעבור לפי חוקי סטאטיקה חדשים. הרנגלים בתנועה מתמרת. הצבע שלהם אינו תוספת אותה שמים אחר כך, אלא גורם עיצובי שגורל בו זמנית עם הצורה. הם משתמשים בצבעים עזים בכמות, כדי לעורר תגובה של חושים.

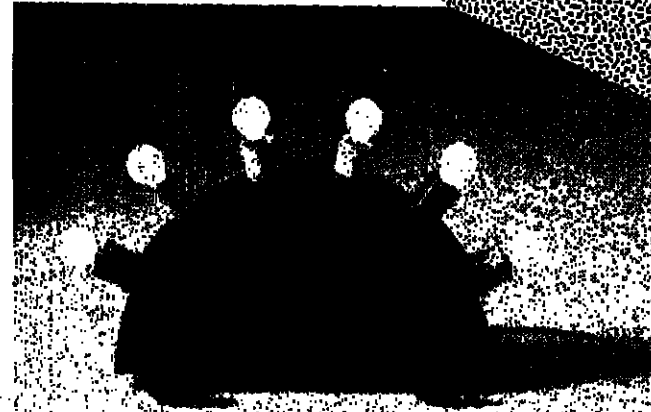
ממפיס לא רוצים לייצר רברים כעלי ערד, אלא רברים שימושיים. בערך השימושי הם רואים את הדרך לקומוניקציה בינם לבין הקהל למענו הם יוצרים. הם מאמינים, שסביבה מעוצבת משפיעה על ההתנהגות האנושית. העיצוב לגבי, אמור סוטסטאט, הוא הדרך שלי לשוחח עם הוולת על הדיים, והגליטיקה, המון והיון.

חברי קבוצת ממפיס לא חושבים שהם מצאו מחרון לבעיה קיימת. לרעתם אין בעיה סטאטיקה, ולכן אין למצוא לה מחרון סטאטי. הכל, כמו הדיים, נמצא בתנועה מתמרת ומשתנה. הם מאמינים שקיימת יצירות של רגע, העונה על הצרכים של אותו הרגע. לכן רדישה יצירות מתמרת ומשתנה. מבחינה מסוימת רואים חברי ממפיס קירבה בין עיצוב לבין אופנת הבגדים החליכה ומשתנה. לא ישנה את העולם אבל כנראה לשנות את הכיבה בה האנשים חיים, וזה ישפיע על ההתנהגותם מן ההתחלה התכונה קבוצת ממפיס לייצר לשון רוחם בדרך תעשייתית. הם לא רצו לייצר יצירות אמנות בלעדיה וממוספרות. הם התכוונו ליצור רברים לא יקרים בכמות בלתי מוגבלת, כך שכל אחד יוכל לרכוש את מוצייהם. הם לא רצו ליצור למען עילית חברתית או תרבותית כלשהי.

13

מלוח, שולחן איפור מעץ צבוע בצבעי תכלת וזה. עיצוב: מייקל גרייבס.

מיינן, מגורה ממברגלס, מצבם סגור. בקיטו המורות בצבעים שונים. עיצוב: מרסין בדין.

מיינן למטה, קומקום לתח עשוי מתכת ועץ בטלל בצבעים. עיצוב: מיטר שוין.

למטה, מגורה עץ עם צימונים מלאטיקים. עיצוב: אטורד סוטסטאט.

זמנים מודרניים

זמנים מודרניים

"קניתי מכונה מצויינת"

עמ' 14 ידועות אחרונות

זמנים מודרניים

مَكْنَزُ مِنَ الْأَصْلِ

אהבת המעצב

עודד גרא, זיקה למקורות

רמויות ארכיטקטוניות מאשור וסומר מסתל כהן, מרמזות על ומש ירוק תוסס - יעשו את האביב ללקוחה של עודד גרא. מראה קלאסי, נקי, שרמיל נמוך, את הגובה מספקים הויקס למקורות: הפרופילים היפהפיים של השומרים ושלוב הצבעים האמנותיים. מבט נוסף של גרא, עובר דרך שמלות קינולוגיה עם חישוק אמיתי.

(צילום: פיטר רוזנברג)

ליזה בוקר, ניגוד מגרה

הפרדס מאורגנות משי לבנה וחומה של ליה בוקר, הוא כמרח שמכנים את הרצל לתפקיד של גבעול. מעין האגלה של תצאית הקרקע. הפרופורציה ארוך מעל קצה. סדר הקסם האסתטי ניגוד מסקין, מנרה, בין האישיות הנזיר של מיקסורן השישית לבין האוויריות החלומית-חלמנית של התצאית. המספר הנזקק בכרטיס המים הזה ניתן להסיר את חלון האורגנות ולחבר את התצאית לקסלי מישור עבר הורמנותו סתות וזרות.

(צילום: פיטר רוזנברג)

22

אהבת המעצב

תמרה יובל-גזנס, דרמה

(מימין השמאל): הקיץ של תמרה יובל-גזנס נשי, רומנטית, מיטלי, דראמטי. גן של ורדים לערב גאלה ממאיר. גורם ההפתעה מגיע מביתון המחשף האלכסוני והאימרה האיסמאית. קריצה מכיוון היגליים. זהו קו אישי שלי, זה שנים רבות. הקיץ יכולה להקיץ עם זה קר הסוף, כי האופנה בעלים הולכת לכיוון שלי. שמלת הורדים היא אחת מסדרה שלמה של שמלות ממשי ארוג ביד בשני עונות: השתי - וורוד, הקרב - סגור, הורמנות: גוון משתנה ורודא דוס.

(צילום: פיטר רוזנברג)

23

אביבה פיבוק, משחקים אסורים

אביבה פיבוק החולבת בימים אלה סטוריו חוש כרוזב ידמינה בחל-אביב - נוצלה את התצלום העשוקף קם רענה ואמר, כדי להציג שתיים מכשורותיה האותיות מכונסות ביומרה כבני לכל עת ולא לשעות הנופש בלבד. גם כחלק מחליפה הורדה, השניות גושוקים אסורים בין שוקף לאטום. תאמסו צמוד, אלסטי, שחור, מבסח את פלגי הגוף האסתטיים. ששוקף ירוק, אורירי, שיפון מחברר ברות. סם המשחק להראות פיקאנטיות. שימי לב למסמכת הביס, לא תמיד היא בכיס. אפשר לערוץ אותה גם במחשוק מלל הורוד.

(צילום: ציפי מונשה)

זמנים מודרניים

מקדון אל-אסל

העיתון שקם

תשורת לכל האטות 3000
תשורת לכל האטות 3000
תשורת לכל האטות 3000

קנו היום שלמו ב-1.6.88
לחברי מועדון שקם החל מ-50 ש"ח
לכאי הקניה החל מ-80 ש"ח
במחלקת שאון חייבת בריבית

מכירת חלקים לקפה
20.-
מכירת חלקים לקפה
20.-
מכירת חלקים לקפה
20.-

מכירת חלקים לקפה
15.-
מכירת חלקים לקפה
15.-
מכירת חלקים לקפה
15.-

מכירת חלקים לקפה
15.-
מכירת חלקים לקפה
15.-
מכירת חלקים לקפה
15.-

מכירת חלקים לקפה
15.-
מכירת חלקים לקפה
15.-
מכירת חלקים לקפה
15.-

מכירת חלקים לקפה
15.-
מכירת חלקים לקפה
15.-
מכירת חלקים לקפה
15.-

מכירת חלקים לקפה
15.-
מכירת חלקים לקפה
15.-
מכירת חלקים לקפה
15.-

העיתון שקם

תשורת לכל האטות 3000
תשורת לכל האטות 3000
תשורת לכל האטות 3000

תשורת לכל האטות 3000
תשורת לכל האטות 3000
תשורת לכל האטות 3000

מכירת חלקים לקפה
15.-
מכירת חלקים לקפה
15.-
מכירת חלקים לקפה
15.-

מכירת חלקים לקפה
15.-
מכירת חלקים לקפה
15.-
מכירת חלקים לקפה
15.-

מכירת חלקים לקפה
15.-
מכירת חלקים לקפה
15.-
מכירת חלקים לקפה
15.-

מכירת חלקים לקפה
15.-
מכירת חלקים לקפה
15.-
מכירת חלקים לקפה
15.-

מכירת חלקים לקפה
15.-
מכירת חלקים לקפה
15.-
מכירת חלקים לקפה
15.-

מכירת חלקים לקפה
15.-
מכירת חלקים לקפה
15.-
מכירת חלקים לקפה
15.-

■ יעקב למדן

איר מצייתת האשה הערביה ומה היחס שלו הוא זכות, עליהם המתנגדים הערבים והיהודים כקרב הערבים?

המציאות, מרצה באוניברסיטת בירדית, השיב על השאלה הזו במחקר מקיף, שערך בעבודת דוקטורט באוניברסיטת בירדית, נושא המחקר: "האשה והמתנגדים היהודים בפלסטין".

חמש שנים בדק ר"ר שקראנה את המחקר הקריטי במסגרתו וגם בעל-פה. הוא התרשם בקריסה ובכפירה, ריב עם אנשים וליקט עשרות פיתגמים ודיווחים.

המתנגדים, קובע החוקר, מהווים את תמיצת פילוסופיית הימים של הערבים. המתנגדים העוסקים ביחסים גברים ונשים חוששים חסר אמון עמוק אל נשים לבני מאגנתם של הגברים. לדוגמה, "א מאגנתה ללרנאל" - מאגנתה ללמיה פי לרנאל - מאגנתה ללמיה פי לרנאל - מאגנתה ללמיה פי לרנאל.

המתנגדים, לר"ר שקראנה, מניח את מוחו וחשיבה של האדם, בכך שהוא מציע לו פתרון לכל בעיה כמעט, שבה הוא נתקל. הפתגמים מחזקים דיעות וקביעות מסוימות, ופחות מושפעים משוניים ודבריים. הדבר אמר במיוחד לגבי היחס השלילי לנשים בעת לידתן, מצד הוועדה הפלסטינית והשלטת עליהם גברים.

שקראנה מציג שורה של פיתגמים בנושא. "אלה חלד מנינו ולא בית האחרון" - אלה ילדים משוערים, ולא בת הגונה. פיתגם אחר מביא: "אל בית הגויב אל-טור ולמיעור ולעיר לבא אל-דאר" - הבית מביא את הבושה ואת הקרייב אל שער הכית. או-אום אלולד בחייר, ואום אל-בינה בולד - אם וולד במבב טוב, ואם הבת מיטכבה.

החלפת עצמה מפתחת יום שלישי לכת, עור לפני לידתה בשאמרו לי לך, גבי נחמה, וכשאמרו לי לך, גבי הקר עלי. חמורים מכך שלוש המנגנונים הבאים, המתייחסים למתנה של הבת. גמול הבנות מוסיף כבוד רב - או לגבר או לקבר - מי שמת, בזה, הבחילה ורשד ליד שער בית.

עם זאת, ישנם פיתגמים נוספים שמתחילים בחיבורם אל הבנות. לידה טובה ערשה על ליד. שיעשה בשותף, או "להורא שאמו של הבנה וחתה עקרה, ובמקטמו היתה מביאה עשר בנות".

הפיתגמים, מסביר החוקר, מוחקים את הסטריאוטיפים הישנים לנוכחותן של האשה, וזו בחירות וקריטיקה לא פחות. עם זאת, הוא מוסיף שההנחות התרבותיות והמבולבלות מלחמת העולם השני כיוונו נגדן, והתחזקו.

מקוללות

מבצעים: חתונת חתונה וטכנולוגיה יתרון סטנדרטים חדשים ויחס נאות יותר לאשה

חרישים, המחלישים את קביעותיהם המסורתיות של המיתגים העממיים. גם השתתפותה של האשה הפלסטינית לצידו של הגבר במאבק נגד הכיבוש נהיה מתייחס במחקר לתקופה שקדמה לארבעים וארבעים, והתחזקו.

החוקר מציג את הפיתגמים העממיים כמקור מידע חשוב על החברה והחשיבה של הערבים בארץ ישראל.

החוקר מציג את הפיתגמים העממיים כמקור מידע חשוב על החברה והחשיבה של הערבים בארץ ישראל.

"הרוצה להחריב את ביתו, ימסור סודו לאישתו", "האשה גרועה משטן", "אלף בנים משוגעים ולא בת הגונה" • אלו רק שלושה מעשרות פיתגמים ערביים, הממחישים את יחסם המשפיל לאשה • ד"ר אחמד שקארנה, סוציולוג מאוניברסיטת בירדית, חיפש את האשה מואחזי האימרות. הוא מציג אותה פטפטנית, בוגדנית, שטנית • שקארנה: פיתגמים עממיים הם חלק ממורשת העם. מה שהיה נכון בעבר, לא בהכרח נכון להיום

ז'וז'ו הבוס

ז'וז'ו, חבלונינית חסות, חותה בעבר דוגמנית צילום

ז'וז'ו היא הבוס, השף הדוילאגי של מועדון הים התיכון באילת • בששת החודשים האחרונים היתה אחראית על ניהול, תקציב, אירוח, הפעה אמנותית, יחסי ציבור • מקובל במועדון, תעוזב בחודש הבא לאי באל • על העבודה הקשה של האנשים היפים

עשר שנים נמשכו חייהם המשותפים. לאחר המרידה קיבל בעלה תפקיד ניהולי במשרד הראשי במאורי והמליץ עליה לתפקיד שף דה וילאג. ז'וז'ו, שהחלה את דרכה כמארחת במועדון בטוניסיה, הופכת לאחד הדוכה מואמים, למנהלת מלון בפועל, ומקבלת את ניהול המועדון בננווארלום. המועדון באילת הוא חממשי שהיא מנהלת. יש לה אימרות שטיגלה לעצמה, למשל, "מלון נקי הוא ראש נקי למנהל". צוות מאשר -

ז'וז'ו עם סילבסטר סטאלונה, חותה מו"א ושרי

אמץ ילד. בנתיים, מסמכים אנשי הצוות של משפחה חליפית, אליהם אני מתייחסת כילד. והילדים מהמים להסיד שהיא גברת כחול אמיתית, קשות, הורשת מילדיה מקסימום משמעת, נימוס, חיוך וסובלנות. היא נאה דורש ונאה פוקד. איש צוות שנבשל, עץ אצלה תוך 24 שעות. הבחירות שלי היא לתת מקסימום תואה לאורחים המשלמים במיטב כספם וראויים לסוב כיתור.

הצוות שלה מונה 120 איש. מלצרים וברברים, מארחות, אנשי אנטרטיינמנט, עובדי בטיק, צוות תחזוקה טכני, מוריכי ספורט, צוות משרדי, והשף של המלון. למראית עין, נראים החיים שלנו כמסטיבל אתר גדול, אבל המציאות שונה. אחרון הארמיסטטוטורוס, הבאים והשחקנים, שמארגנים פסטיבל גדול לאורחים. עובדיו החיים הולד הם קורס כל עבודה. וז'וז'ו שומרת על גיורות, אכילה כציפור, משימה כמעט בלתי-אפשרית, אם חושבים על האוכל המצויין והמושקע במועדון. כאשר הערבים, האסירים לשולחננו וסעפה כות, קפצו קאריא וטיעה קלה של מאנה אוור משכבת. הפעולה הוועדה מושכת

טלפון, דרכים הצטבר שנית בננווארלום, מאז הם יחד. ז'וז'ו היא הכוכבת של תוכניות הרדיו במועדון. היא מצליחה להמריא אליהם ניטוריון, והן מתפקדות קלאסי כמורת האופרה קאסטי ריטאל, הצגות שכינת תזמורת בצורת. ז'וז'ו קיבלה את התפקידים בגלל הנוכחות הבימית החזקה שלה, ולא בגלל היותה השף דה וילאג. לידעיה, וז'וז'ו ביכלה לחזות שחקנית מצויינת, אופר לורד כריאן, הבמאי ואיש שמעמדי את התזמורת המרשימה במועדון. אני שואלת את ז'וז'ו מה מריץ אותה. "הימים ארוכים כשאני עובדת, והיא מספרת בבאב על ביטול המנוח של ילדי החור, בגלל בעיות הביטוחין של לנו ביטולים בשיעור של חמישים אחוז אילו יכולתי, הייתי מספרת למכשלים שבאילת הכל בסדר, ומה שגורם בסלנווייה מוגזם. למרות זאת, היא מבינה ללבוש. אנשים רוצים לבוא לחשוב בלי לחשוב".

על הישראליים היא אומרת שהם "על הבימא" ומשתמשים פעולה. היתה רוצה שיהיו יותר אורחים ישראלים. באורח תבא לחשוב חשק את ארבעת אחיה והעמיתים בדרום צרפת. חזונה מחזק, חלקם ימנעו אליה, אחר מנסה תוא דאק בלום, אחיה על החתונה. אני מבין את חזון 14 שנים, היא מקצועית לחלוטין ויחוס שלה לזכות בדרגה עור ארבע-שישים וזאת חזון חבריילא, שישל את חלקי החקר וזה שפורסם. גם היער הוא צעקות, חשש - הני האל.

ז'וז'ו אחראית גם על חצי האמנות, בטגון ותפירת בורות

אורחים ששונים, היא מקפחת פעולה עם חברי הצוות, והם מבינים להחלף על כר, ככמית חיא מתרועעצ בחובי המועדון מחזקת חיוך חושף שתי מנייה עוצרת ליר גרדינה לידונה שותפתו, יוהנה בת שלוש, היא מלמדת את ראשו הקטן ונעלמת בחילוף מנוח. וז'וז'ו לא היה לו זמן להיות זאני לא מתורגמת אילו בשאמרוש ולידום אני אחתה אקסן

מכנים הנגנים לוחשים עיניים, לעיתים מבינים וזו בעיה. אני לא מקבלת את חיי הארמים בעבודתי מקבלת את נחלתה הבעיה של מור קטן, למרות חושף חזונה, רחם אלי הוא כאל מלחמה

בזמנים היא מגלה, שיש אהבה

מקור: פ. אלכס

כי אשה היא אשה

בתחתוני סברינה

מעל הכל, את אשה מתחת לכל, את בסברינה. תחתוני סברינה, לאשה שמקפידה על הופעתה עד הפרט האחרון עד הלבוש הכי תחתון. זו האימנן שממחית לאופנה מבחר דגמים חדשים, לכל טווחי סגנון, בכוניע או קלאסי, ספורטיבי או רומנטי. מבחנים קפדניים, מבחנים ללבוש תחתוני סברינה מייצגת לנשים שרואות

אלי תוכלי להסביר לי מה פירוש המושג המפורסם, "אהבה". אני בן 31, יוצא עם חברה כבר 9 חודשים. היא נחמדה, אבל אני לא יודע אם אני אוהב אותה בכלל. ההורים משני הצדדים כבר לוחצים על חתונה, ואני לא יודע מה לעשות. או אני ממתיך לחשובה מחר, המסתלבט.

למי דעתך, אתה לא אוהב אותה. אילו היית אוהב אותה, לא היית שואל אותי שאלות. אהבה זה סין דבר כזה שנקשה לך מפרטים בבני דחלשה בראש. משמיעו שאוהבים נקלם ליום, מתנגשים אליו וכל זמן רוצים לדחות אותו. חזן מזה, אתה בן 31, ואל תחנן להורים שלך או שאלה לנהל לך את החיים. תתחתן רק אם אתה באמת רוצה.

המתכונים השתנו

מה היא הסיבה שהמתכונים במגזינים מודרניים שינו צורתם וכבר לא ניתן לגזור אותם ולתקן באופן?

חזן מרחובות.

המתכונים במגזינים מודרניים שינו צורתם, כפי לא לשעבר. אהבה כפי שהעבריים היוו עור יחני ימים משוערי. בכוונה היא תמיד לחייה ולחיה. תחתני אשה לא נהנים אותם ולחיה אותם. תמיד שוב.

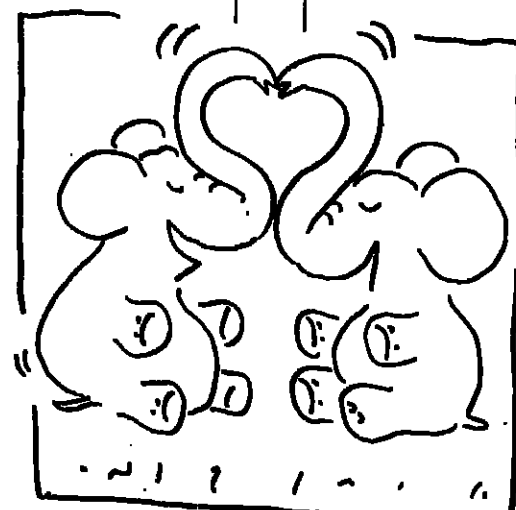
חיבת דואר

אני בן 17, ומשקלם למצוא חברה. אלי תוכלי לעזור לי בכך. שמועסתי את חיבת הדואר שלי ובחורות יכתבו אלי. תאלמני.

דברים שרואים מכאן ■ דברים

דניאלה יקרה

מה זאת אהבה

אני מבינה שדחתה לפרוא את המיזר הזה רק בזמן האחרון, אהבה בודדא כבר היית יודע שאנחנו מבינים בכל תוקף לקראת את המיזר מהשדכנים המבקשים. אינו מפרסמים שום כתובות, לא של גברים, לא של נשים ולא של שום דבר אחר. תצטריך למצוא חברה לבד, ואנחנו רק נטול בכעיות שתעוררנה בטיבה. בהצלחה.

שם מצחיק

שם המשפחה שלי באמת ארוך, מסורבל ובעל צליל מצחיק. חבירי משכנעים אותי לעבור את השם אבל אני לא בטוח שאני רוצה וגם אין לי רעיונות לשם עברי שיתאים. מה את אומרת? בעל סס

אני דווקא בעד לעברת את השם. למה שמיעותי ישתובב בריביות עם שם כזה בריבנינג או בריבנות. למה לי את שמך המצחיק, ואני אנסה למצוא שפות עבריות מתאימות. אבל, אם יש לך קשר נפשי חזק לשם המצחיק שלך, תנסה על כלום ותמשיך ללכת איתו.

לא תרמנו

ביום חתונתה לאגודת הסטודנטים, תרמנו לא חיינו בבית ולא חתולתה של האגודה כדי ששולח להם תרומה.

עם כל המבדל והמפספסות למעשה, נראה לי שבדי למרות דמי זהב או למעלה למדיניות, אדם לא יירכס אותו.

חוליו והמלכה השחורה

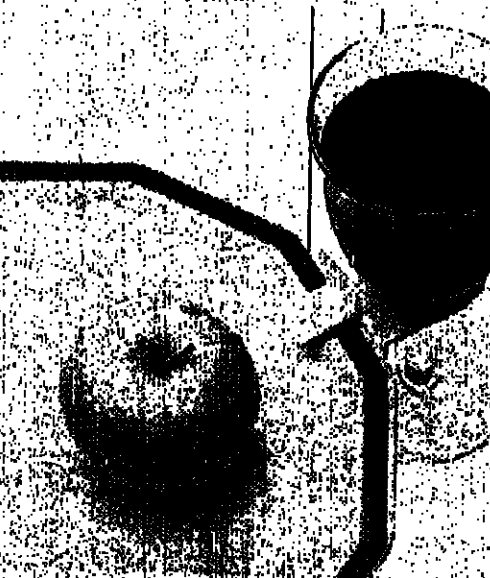
חוליו אינלסיאס ממוצא במלכה הוסי של בראזיל. הוא בן 44, הוא בן 19. דיים נזים, המלכה, היא שחורת העור הראשונה שנבחרה להיות מלכת הופי של בראזיל. הם נמנשו לפני חודשים אחרים, כשאינלסיאס היה בריו והד'ניר. הוא לא כמו כל הסטאים, עם האגו והנקמה, המסוגלים לדבר רק על עצמם. השיחה הראשונה שלנו התרכזה ב"י, סירה הצעירה

היפהפה לעילונאים. מלכר אהבתה לחוליו, יש לה עוד משימה חשובה: לדאוג לקידום ענייני של הנשים השחורות בברזיל. השניים, למרות שמרבים לנוסע ביחד בעולם, עור לא מירבים על חתונה. אבל עכשיו, כשאחם שומעים את חוליו שר, תרעו שהוא מתכוון לכל מלה הוא מאוהב.

חדש-חדש במטבח

ולא כמחיר מציאה. אחוז וחכמות לרובם, מחיר 16.50 שטרלינג. מבסס לשמפניה - 7.60 שטרלינג. מתחת נזמי - 3.95

דדורה שבית

דגנים מודרניים

המצה
המרזה

נמנע מרכילות ושהתחביב שלו
הוא איסוף מכוניות מישחק קטני
של ילדים.

כשנשאל לגבי הקשר היומני
שלו עם השחקנית דיאן ליין הניח
„זה לא קשר חזק. באחרונה בקיץ
נפגשנו כי אני עברתי בסרט
באירופה והיא – בארה״ב.

לאמבר גורל בניירות, כאשר
אביו, דיסלומט צופח, כיהן סם
כשרה בן שנה עבר לרובה, שנה
גיל כטרם נדיר הלאה, בעיקות
המישרה דיסלומטי האהה
בבית הספר הזה תלמיד גורא.
ורק אחרי מארבה תחייס,
מעיד על עצמו ללמוד, כיום כנן
בילואמי מבוסס, עובד לאור
הצלתו בתפקיד. טרונ" (1983)
ובתפקיד וראש הבלתי נשכה
שלו כרעכת תחתית" ושם הוא
לגורני פלאטיני.

אחרי שבקושי עשה בגרות,
שרת כצבא בגרנובל, אבל בילה
יותר זמן עם הציידים בהרי
האלפים. עם תום השרות המפיקה
נסע ללונדון ועבר כפסיד-כנק.

היה הניע בעל רוכן אחר, שהציע למכירתו את המס כליד, ולא התחלצות בעד חצי חצות. הלשונות 16 חנינים פטריה של 'לקוסט', שניתן לחברם גם למכירתם רומא.

חילוני כולה מלאה ברוכבים המציעים למכירתם חלוצות. בנאות 'לקוסט' במחיר ששני מניע את 10% אותנים ומחירי בארץ. ליד אותם רוכבים, זמרחן צרמנים מביישים, שהניע ממחלות 'לקוסט' ע' תמן ארגוני על 'ההוה' ולפתח בראו חלקם ופזרחונים בעיר באנגקוק וצ'רלס, שכולן מלאות באוטוסים ובי מוסם ולחיותם חנינים לרוב.

לפני חורשים אחרים, שיכנעו אותי בישיב לי קטנת חורש בנטון".
העדה, במספר 17 דלרל, נכתבה
העדה אחת בדרום קולונייה. היא
הסבירה לי ש"בנטון" זו מה
השולדן היום. במדיקום היא
שוכנעתי למי, היא העדה
העדה: זה מה שהיה מעלה
היה: (24 דלרל) ומכנסים כחולים
היה: (36 דלרל).
ומן זה חורש מכן, נוכחתי כי
העדה: בכניסתי היה משתלש
חורש, לו במחנה של בנטון".
איש המעשה הארטיקל
העדה: נכנס, שוטר, למערה
המכרה: המעשה של אנשים,
שרכסו נאמר ביתה ממליאר
דלרל.

קצת קשה להחליט מי משתי הקבוצות האנוניות לובשות "הבטון" או ה"לקוסט" מגוחכת יותר – החקייים או משלמי 17 דולר לחולצה. מה אמיתי יותר: לקנות חולצה שעלותה דולר וחצי בארבעה דולר, או לרכוש חולצה יומה לה כ־80 או כ־100 ש"ח?

אחר הדברים האלה הגיעו
באנגקו, ובסניח אחד הרחובות,
אחרי הדוכנים, ראיתי את אמותה
תאומה של הבנונית שלי ובת
(17) כשהיא מצועצעת למכירה ב־4
דולר. החלוצה שלפני היתה מה
מכונה. חולצה מווייט", אך לא
יצאתי להבחין בהבדל.

**עבודה-משעממת ביותר למרות
שמלכתחילה חשבתי אפילו להיות**

ברוקס בבורסה.
ההצלחה הקולנועית לא עלתה
לו לראש. הוא לוכש גינים או
קורדררי ישינים עם ו'קט עור, יצא
עם משקפיים (טובל מאוד מקוצר
ראייה) ומרכיב עדשות ימגע רק
במהלך הסרטה.

■ עמית לווינסון

■ עמית לוינסון

קריסטוף לאמבר: טרזן בעדשות מגע

[illegible][illegible]

שלך באהבה. עמית רייכר

מכתב לחברה

[illegible]

ה' י"א מרחשון
א"י כ"ט כ"ח

עצמים מודרניים

השיטה: 900 קלוריות ליום

יור ויור ווערעם מגיירים
 מ'השטעט נאכט מחלולת
 אומגיפניגט און תהבדא מערצירט.
 שפנדט, במדור הדווק כלם דרום
 ויורט בריאט. פארט אהרונות
 תהבדורט אנהאנט במעלות כלעז
 כשבו חסמט, עז כל ימגיניח,
 כלם לפרט און תשרודת תהבדא.

אצלו, 5040 אחוז מובילים
מסדר משקל ובנמצאים בקביעות,
בחיטת יום, העלייה הרגילה
היחסית, לחצוי מובילים, היחס
אכילה אצל יבנבנב, טיג סוס וכל
מחארים, צע, טיג סוס, מחאן, חסן
העלות נגזרת – תורגמים לדורות
העולה משטר שליו – נגזר דורות

ר"ר מיכאל שלמון, מסיכארא
אגריקו שעלה ארצה ועוסק
בדבוריות, דורש לגבול על תופעה
היא מפעיל "שיטה שחולנית",
לדגש מהשקלים ו"לחיתוכן"
השטח, (מכבי כיצד להחיות
בזנים ורוע, לעמוד במתחים.
לחיות

■ דבורה נב

יום רביעי, י"ב ניסן תשמ"ח - 30.3.1988

הדוכסית
שאיתו

[illegible]

אצלו, 50740 אחוז מובילים
מסדר משקל ובנמצאים בקביעות,
בחיטת יום, העלייה הרגילה
היחסית, לחצוי מובילים, היחס
אכילה אצל יצביבנסקי, טיגו חסון
מחאמינס, ציג יום מלא, חסון
העלות נגזרת – תורמים לדורות
העולה משתר עליו נגזר דורות

ר"ר מיכאל שלמון, מסיכארא
אגריקו שעלה ארצה ועוסק
בדבוריות, דורש ליצור על תופעה
היא מפעול "השיטה השוללת",
לדגש מה שהמשיגים "לחיתוכן"
השטח, (מכבי כצד הוותיק)
בניסיון דרום, לעמוד במתחים.
לחץ

■ דבורה נב

יום רביעי, י"ב ניסן תשמ"ח - 30.3.1988

**מינוי
לתבלינים**

הנה משה מישל, לחובב אגנות, וחבבי
ביטול ואסנסיזם בארצות הברית נתן להחיות
באמצעות הוראה, את אסנסיזם התחבלינים
שלפניהם. הצגצוצת פשיטות חסרונה ערנית
פיקוחות כיר, ומעומדות במקצועות כבוד, 24
הראש.

הסדרה נקראה. צגצוצות התחבלינים של
האמל, לשם הערית, צמית ארצות-ללה
האמל. יש שגרסם לחובות, מקבל כדורא את
הצגצוצת הראשונה מהאחרונה. משרי יסלחו
לכיתו משלמים של חסר צגצוצת משרי
דחשישים. סגך הכל כסדרה 24. צגצוצת תוך
שנה, בעל יחיה אצול לשם הערית, צגצוצת
יחיה התחבלינים של פשיטת האנטיקלופדיה
הערבית. משריה של כל צגצוצת 19.75 דולר.
כיתות, וז' בארצות.

■ תמר איילון

עד תהיה חתונה שיתורו את חזון חבלי
נשתי. תדעו כי מולידיו. מעט
קשה להבחין בין שני תולדות. מעט
נמשך עד תשקלים. אנוני. אנוני. ג'יו
סומר. לכבוד סידרת שלושיה חדשה
סי. ג. א. א.
העדות שתיקרא. תהיה שדוה אובי.
העדות החדשה של תשנים בשנות ה-30
החדשה.

זמנים מודרניים

31

יום רביעי, י"ב ניסן תשמ"ח - 30.3.1988